

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1935 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående åtgärder till säkerställande av svenska innehavares av brasilianska obligationer rätt.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 117, har herr *Holmgren* hemställt, »att riksdagen behagade hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, att vid blivande handelsavtal med eller clearingförfarande gent emot Brasilien svenska innehavare av brasilianska obligationer måtte tillerkännas full betalning för räntorna å sina fordringar och i alla avseenden likställas med svenska innehavare av brasilianska handelsfordringar».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt en inom kommerskollegium verkställd undersökning rörande utländska obligationer i Sverige år 1933, för vilken undersökning redogörelse lämnats i Kommersiella Meddelanden för år 1934 sid. 833—843 och 1935 sid. 3—7, skulle vid 1933 års utgång funnits brasilianska obligationer placerade i Sverige till ett belopp enligt den 30 december 1933 noterade valutakurser av 21,074,000 kronor, därav obligationer till ett värde av 13,923,000 kronor vore nödlidande.

Såvitt framgår av tillgängliga upplysningar hava i Brasilien utfärdats följande bestämmelser rörande ränteförhållandena i fråga om berörda nödlidande obligationer, nämligen Brasiliens Förenta Staters 6 $\frac{1}{2}$ procents lån av 1927 och staten São Paulos kaffeinstitut 7 $\frac{1}{2}$ procents lån av 1926.

Sedan räntebetalningarna å ifrågavarande lån den 19 september 1931 temporärt inställts, bestämdes den 18 oktober samma år, att räntorna under en tid av tre år skulle betalas med särskilda 5 procents obligationer med anlitande av 1931 års s. k. förbundsfonderingslån.

Den brasilianska betalningsplanen av den 5 februari 1934 förutser beträffande Brasiliens Förenta Staters 6 $\frac{1}{2}$ procents lån av 1927 räntebetalning varje den 31 mars under åren 1935—1938 med respektive 35 procent, 35 procent, 40 procent och 50 procent av den ursprungliga räntan. För staten São Paulos kaffeinstitut 7 $\frac{1}{2}$ procents lån av 1926 förutses i samma betalningsplan räntebetalning varje den 31 mars under åren 1935—1938 med respektive 22.5 procent, 25 procent, 27.5 procent och 37.5 procent av den ursprungliga räntan. Så snart dylika delbetalningar gjorts enligt

denna plan, skola de anses utgöra full betalning å de då förfallande kupon-
gerna.

För 1931 års förbundsfonderingslån förutses enligt planen 100 procents
räntebetalning.

Utskottet.

Förmedlingen av obligationerna har handhåfts av vissa svenska bank-
institut och många av de nuvarande innehavarna av obligationerna torde
återfinnas bland sådana personer, som säkerligen saknat möjlighet att be-
döma de med ifrågavarande kapitalplacering förenade riskerna. Med
hänsyn därtill har utskottet ansett den gjorda framställningen behjärtans-
värd. Då utskottet emellertid förutsätter, att Kungl. Maj:t, utan särskild
åtgärd från riksdagens sida, vid blivande förhandlingar med Brasilien skall
söka tillgodose de svenska obligationsinnehavarnas berättigade anspråk,
har utskottet icke ansett sig böra föreslå någon skrivelse i ämnet. Ut-
skottet hemställer därför,

att motionen II: 117 av herr Holmgren, angående åtgärder till säkerställande av svenska innehavares av
brasilianska obligationer rätt, icke måtte föranleda
någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 19 februari 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge i Katrineholm, Jönsson, Åström, Wahlmark,
friherre Lagerfelt, Månsson, Lithander, Lövgren i Boden, Björklund, Nylander
i Stockholm*, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Anderson i Norrköping, Hjal-
marsson*, Löfvander, Larsson i Örbyhus, Arvedson, Werner i Hultsfred och
Heiding.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.